

Vierde zondag B

Mc 1,21-28

Deut 18,15-20

1 Kor 7,32-35

Jezus is onze *Leraar* en onze *Genezer*. Vandaag, zusters en broeders, heeft Hij zijn eerste werkdag. Marcus geeft ons het oudste verslag dat wij kennen van Jezus' optreden. Hij situeert het debuut van Jezus in Kafarnaüm, een stad in Galilea, de streek waar Hij vandaan kwam. In het laatste hoofdstuk van Marcus zal aan de vrouwen gezegd worden: "*Hij is verrezen. Gaat aan zijn leerlingen en aan Petrus zeggen: Hij gaat u voor naar Galilea*" (Mc 16,6-7). Galilea is de regio waar Jezus zijn wereldwijde beweging sticht. Voor de Kerk is Galilea daarom geboortegrond. In de voorafgaande perikoop die wij vorige zondag beluisterden, riep Jezus zijn eerste leerlingen: Simon, Andreas, Jacobus en Johannes. Vier vissers die Hij tijdens de uitoefening van hun ambacht, daar bij het meer van Galilea, uitkiest met de belofte 'vissers van mensen' van hen te maken. Zij gaan andere mensen diep raken door te getuigen van wat ze met die Jezus allemaal hebben meegemaakt, hoe ze Hem hebben ervaren als een leraar met gezag, die mensen genas van hun lichamelijk en geestelijke onreinheid. En hoe Hij gestorven is aan de jaloezie en de intriges van de gezagsdragers, maar hoe Hij op de derde dag is verrezen.

Zowel door zijn *onderricht* als door zijn *genezend handelen* treedt Hij vandaag op in de synagoge van Kafarnaüm, mét zijn eerste vier leerlingen. Dat is geen overtuigend detail. Het is overduidelijk dat Jezus vanaf de aanvang van zijn optreden een kring heeft gevormd die zich onderscheidde van de leerlingen van Johannes de Doper en van andere rabbi's en farizeeën. Wij noemen dit vandaag de Kerk. Jezus heeft de Kerk bij zich vanaf zijn prille optreden. We weten allemaal hoe Hij door die leerlingen verraden en verloochend werd als het erop aankwam, daar in die Hof van Olijven. Jezus wist dat ook want Hij keek in de harten, maar Hij wist ook dat ze voor Hem hun leven zullen geven. Hij wil ze er in ieder geval bij, als Hij de mensen onderricht in de synagoge van Kafarnaüm.

Wat de aanwezigen van meet af aan in Jezus' onderricht en optreden treft, is dat Hij optreedt met gezag. Hij is niet iemand die anderen napraat, laat staan naar de mond praat. Jezus ontleent zijn autoriteit niet aan iemand anders, maar alleen aan God. Zijn gezag doet denken aan dat van Mozes waarmee God sprak '*van mond tot mond*' (Num 12,8). Jezus spreken is daarom volkomen origineel, ofschoon het volkomen ingebed ligt in de Joodse traditie. Hij spreekt het woord '*dat was in den beginne*' en dat voortkomt uit de grote stilte van de Vader. Hijzelf IS dat woord: het valt samen met zijn persoon en met zijn handelen. Jezus' onderricht is de liefde van de Vader die in Hem vlees en bloed is geworden.

En Jezus voegt de daad bij het woord. Hij laat zien dat zijn woord krachtadig en leven-schenkend is. Hij drijft uit een man een onreine geest uit, dit wil zeggen, Hij maakt hem psychisch en spiritueel weer gezond. Jezus' autoriteit strekt zich uit over de wereld van de geesten en de demonen. De aanwezigen zijn met verbazing geslagen. "*Wat betekent dat: een nieuwe leer met gezag!*", roepen ze elkaar toe. Dat gezag van Jezus wordt

door de eerste lezing uit Deuteronomium nog eens benadrukt, waar God tot Mozes zegt: *“Uit uw eigen broeders zal Ik een profeet doen opstaan zoals gij dat zijt”*. Jezus is die definitieve profeet die spreekt met het gezag van Mozes, de Wetgever. Zoals Mozes alleen de woorden sprak die God hem opdroeg te spreken, zo zal op het hoogtepunt van de geschiedenis Jezus alleen de woorden van God, zijn Vader, spreken. *“Ik heb niet uit Mijzelf gesproken”*, zegt Hij bij Johannes, *“maar de Vader die Mij zond, Hij heeft Mij opgedragen al wat Ik moet zeggen en verkondigen”* (Jo 12,49). Het gezagvol spreken en optreden van Jezus is dus niet politiek, sociaal of ethisch maar diep religieus, in de betekenis van het Latijnse *religare*, verbinden. Jezus spreekt vanuit zijn verbinding met zijn Vader. Zijn woorden bezegelen het verbond en verbinden ons met God, zijn en onze Vader.

De genezing van een onreine – een duiveluitdrijving zo je wil – mag ons doen nadenken. Exorcismen werden in de loop van de geschiedenis nogal gedramatiseerd. We mogen niet vergeten dat innerlijke processen in de oudheid uiterlijk werden beschreven. De bekeringen van Sint-Antonius in de woestijn, die in de 3de eeuw door de heilige Athanasius van Alexandrië te boek werden gesteld, zijn daar een voorbeeld van. Maar de man die door een onreine geest werd gekweld in de synagoge van Kafarnaüm, dat ben ik en dat ben jij. Zitten we niet vol onreine gedachten: afgunst, ontregelde emoties, ongezonde gewoonten en wonden die niet geheeld zijn? Al deze onzuiverheden sluiten ons voor God en binden ons aan het kwade. Wie zal ons daarvan reinigen? Onze wilskracht, onze intelligentie en goede bedoelingen schieten schromelijk tekort. Om ons te reinigen moeten we ons tot Jezus wenden. Daartoe nodigt Hij ons uit met de woorden: *“Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt en Ik zal u rust en verlichting schenken”* (Mat 11,28). Wenden we ons tot Jezus, die spreekt en handelt met gezag, en Hij zal ons lichaam en onze geest heiligen door zijn levenwekkend woord en door zijn heilig lichaam en bloed. Hij zal ons genezen!

Br. Guerric ocso